

Toivon motivoimina

”Sinä päivänä sanotaan: ‘Tämä on meidän Jumalamme! Häneen me panimme toivomme, ja hän pelasti meidät. Tämä on Herra, häneen me kiinnitämme toivomme, iloitkaamme ja riemuitkaamme! Hän pelastaa meidät.’” (Jes. 25:9.)

Avaintekstit:

1. Tess. 4:13–18;
Matt. 24:27, 30, 31;
2. Piet. 1:19–21;
Dan. 8:14, RK 2012 marg. ;
Dan. 9:20–27;
Esra 7:7–13.

Jeesuksen toinen tuleminen on yksi Raamatun keskeisistä teemoista. Se on Raamatun pyhien sivujen läpi kulkeva punainen lanka. Eräs tutkija on arvioinut, että Vanhassa testamentissa on 1 845 viittausta Kristuksen toiseen tulemiseen. Uuden testamentin 260 luvussa on yli 300 viittausta Kristuksen paluuseen. Yksi jae jokaista 25 jaetta kohti mainitsee sen. Uuden testamentin 27 kirjasta 23 viittaa tähän suureen tapahtumaan.

Uskonpuhdistuksen kariuduttua ja vaikeuduttua Euroopassa erimielisyyksien ja riitojen tähden, protestantismi juurtui uuteen maailmaan, Yhdysvaltoihin, jossa monet pyrkivät nostamaan totuutta kunniaan, myös totuutta Kristuksen toisesta tulemisestä.

Näiden totuudenpuolustajien joukkoon kuului baptistimaanviljelijä William Miller. Raamatun tutkimisensa perusteella hän uskoi, että Jeesus oli tulossa takaisin pian, jopa hänen elinaikanaan. Tätä sanomaa hän alkoi saarnata, ja siitä sai alkunsa liike, joka kokemastaan suuresta pettymyksestä huolimatta, avasi monille ihmisille Raamatun totuuksia, jotka ovat ajankohtaisia tänäkin päivänä.

Tämän viikon tutkistelussa perehdymme siihen, miksi Kristuksen toisen tulemisen toivo on halki vuosisatojen täyttänyt uskovien sydämet ilolla ja kuinka me voimme olla valmiita tuota suurta tapahtumaa varten.

18.5. Kastejuhlapäivä

Tämä tutkistelu, joka perustuu *Suuri taistelu* -kirjan lukuihin 18-21 (Alfa ja omega, osa 7, luvut 18-21), on sapatiksi 18.5.2024

LUPAUS HÄNEN PALUUSTAAN

Protestanttiset uskonpuhdistajat ja Hollannista uuteen maailmaan lähteneet pyhiinvaeltajat elivät Jeesuksen tulemisen kaipauksessa. Heille Kristuksen toinen tuleminen oli riemukas tapahtuma, jota he innolla odottivat. John Wycliff odotti Kristuksen tulemistä seurakunnan toivona. Calvin puhui kaikkien uskonpuhdistajien puolesta kutsuessaan Kristuksen loistavaa paluuta ”tapahtumista kaikkein lupaavimmaksi”. Jumalan uskollisille miehille ja naisille Kristuksen toinen tuleminen on innolla odotettava asia, ei asia, jota tarvitsisi pelätä.

Lue Joh. 14:1-3; 1. Tess. 4:13-18 ja Tit. 2:11-14. Miksi nämä raamatunpaikat ovat antaneet niin suurta toivoa kristityille kautta vuosisatojen?

On helppo ymmärtää, miksi usko Kristuksen toiseen tulemiseen on antanut niin paljon toivoa ja iloa Raamattuun uskville kristityille. Siihen loppuvat sairaus, kärsimys ja kuolema, samoin köyhyys, epäoikeudenmukaisuus ja sorto. Siihen loppuvat myös riidat, taistelut ja sodat. Siitä alkaa tuleva maailma, jossa vallitsee ikuinen rauha, onni ja kestävä yhteys Kristukseen ja muihin lunastettuihin.

”Kaikkina aikoina Herran tulo on ollut hänen todellisen kansansa toivo. Vapahtajan Öljymäellä antama jäähyväislupaus takaisintulostaan kirkasti hänen seuraajiensa tulevaisuudenkuvan ja täytti heidän sydämensä niin suurella ilolla ja toivolla, etteivät ajalliset surut voineet niitä tukahduttaa tai koetelmukset himmentää. Kärsimysten ja vainon keskellä ’suuren Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen’ ilmes-tyminen oli autuas toivo (Tit. 2:13). Kun Tessalonikan uskovat tunsivat surua joutuessaan hautaamaan läheisiään, jotka olivat toivoneet voivansa itse nähdä Herran paluun, Paavali, heidän opettajansa, kertoi heille Kristuksen toisen tulemuksen aikaan tapahtuvasta ylösnousemuksesta. Silloin Kristuksessa kuolleet herätetään, ja temmataan yhdessä elävien uskovien ’kanssa yläilmoihin Herraa vastaan. Näin me saamme olla aina Herran kanssa. Rohkaiskaa siis toisianne näillä sanoilla.’ (1. Tess. 4:16-18.)” (ST2023 190, 191.)

Miksi Kristuksen toinen tuleminen on niin olennainen asia uskomme kannalta? Miksi opetus toisesta tulemisesta on niin tärkeä, varsinkin meille, jotka tiedämme, että kuolleet nukkuvat (ks. 10. tutkistelu)? Katso myös 1. Kor. 15:15-18.

AIKOJEN ENNAKOINTI

Vaikka protestanttiset uskonpuhdistajat uskoivat Kristuksen kirjaimelliseen, näkyvään ja kuuluvaan paluuseen, vähitellen ymmärrys tästä raamatullisesta totuudesta muuttui. Suositut saarnaajat 1800-luvulla opettivat, että Kristus tulisi perustamaan valtakuntansa maan päälle ja siitä alkaisi 1 000 vuotta kestävä rauhanaika. Tämä johti haluttomuuteen sitoutua hengellisiin arvoihin.

Samoin Kristuksen opetuslapset ymmärsivät väärin Messiaan tulemisen luonteen. He ajattelivat, että hän tulisi voitavana kenraalina, joka murtaisi Rooman orjuuden ikeen, ei Messiaana, joka vapauttaisi heidät synnin tuomiosta ja kahleista. Siksi he eivät kyenneet myöskään ymmärtämään hänen tulemisensa tapaa.

Lue Ap. t. 1:9-11; Ilm. 1:7 ja Matt. 24:27, 30, 31. Mitä jakeet opettavat meille tavasta, jolla Herramme palaa?

Kun Kristus tuli ensimmäisen kerran, hän tuli vauvana Betlehemin seimeen. Vain harvat tunnistivat hänen tulemisensa. Kun hän tulee toisen kerran, "kaikki ihmiset näkevät hänet" (Ilm. 1:7). Jokainen korva kuulee hänen paluustaan ilmoittavan pasuunan äänen. Jokainen ihminen maan päällä tulee näkemään hänen kirkkautensa.

"Yksi Raamatun vakavimmista mutta samalla riemullisimmista opetuksista on lupaus Jeesuksen paluusta suuren lunastussuunnitelman huipentumana. Jumalan pyhiinvaeltajakansa on joutunut kulkemaan pitkää matkaansa kuoleman varjon 'pimeässä laaksossa', mutta sen kannustimena on ollut iloinen, korvaamattoman arvokas toivo; hän, joka on 'ylösnousemus ja elämä', tulee takaisin ja vie hajalle ajetun kansansa kotiin.

Jeesuksen paluu on Pyhän Raamatun ydinsanomaa. Siitä päivästä lähtien kun ensimmäinen ihmispari surullisena asteli pois Eedenin paratiisista, uskovat ovat odottaneet luvattua Pelastajaa, joka murtaisi pahan vallan ja palauttaisi heidät menetettyyn paratiisiin." (ST2023 189.)

Eräällä varhaisista adventistijohtajista, Luther Warrenilla, oli tapana sanoa nuorille: "Ainoa tapa olla valmis Kristuksen tulemiseen on valmistautua ja pysyä valmiina." Sanoma on kutsu jumalalliseen elämään. Kristuksen paluun kirkkauden hehkuvassa valossa kukaan ei voi olla puolueeton.

WILLIAM MILLER JA RAAMATTU

Kuten Jumala käytti uskonpuhdistajia paljastamaan uudelleen totuuden uskon kautta vanhurskauttamisesta, samoin hän käytti William Milleriä paljastaakseen uudelleen totuuden Kristuksen toisen tulemisen tavasta. Millerin tutkiessa Raamattua hän löysi Kristuksen, joka rakasti häntä enemmän kuin hän osasi kuvitellakaan. Hän otti Raamattunsa, kynänsä ja muistikirjansa ja alkoi lukea 1. Mooseksen kirjasta. Hän eteni vain sitä tahtia kuin kykeni ymmärtämään käsillä olevan tekstin. Vertaamalla tekstejä toisiin raamatunkohtiin hän antoi Raamatun selittää itse itseään.

Lue Jes. 28:9, 10; Sananl. 8:8, 9; Joh. 16:13 ja 2. Piet. 1:19-21. Mitä raamatuntulkinnan periaatteita löydät teksteistä?

Millerin verratessa tekstejä toisiin teksteihin, Raamatun salaisuudet alkoivat avautua. Hän tutki sitä kuin kätkeytyä aarretta. Pyhä Henki avasi Jumalan sanaa hänelle. Hän tarttui Raamatun profetioihin samalla huolellisella tutkimusotteella kuin muihinkin tarkastelemiinsa raamatunkohtiin.

Lue Dan. 1:17; Dan. 2:45; 1. Piet. 1:10, 11 ja Ilm. 1:1-3. Mitä tekstit opettavat Raamatun profetioiden ymmärtämisestä?

Profeetallisten kirjojen symbolit eivät ole lukittuja mysteereitä. Rakastava Jumala on antanut profeetallisen sanansa valmistakseen meitä maailmanhistorian pian alkaviin loppuhuipentumiin. Miller ymmärsi, että profetia oli itse itsensä paras tulkitsija. Raamattu itse selittää profetioiden symbolien merkitykset. Pedot edustavat kuninkaita tai valtakuntia (Dan. 7:17, 23); tuuli edustaa tuhoa (Jer. 49:36); vesi kansoja tai kansakuntia (Ilm. 17:15). Nainen edustaa seurakuntaa (Jer. 6:2; Ef. 5:22-32). Danielin kirjan ja Ilmestyskirjan aikaprofetioiden on annettu vertauskuvallisella kielellä, jossa yksi profeetallinen päivä edustaa yhtä kirjaimellista vuotta (4. Moos. 14:34; Hes. 4:6). Millerin soveltaessa näitä raamatuntulkinnan periaatteita, hän hätkähti löytäessään profetian, jonka uskoi kertovan Kristuksen paluun ajankohdan.

Miksi on uskomme kannalta tärkeää, että profeetalliset symbolit ymmärretään oikein?

DAN. 8:14 - 2 300 PÄIVÄÄ

William Miller havaitsi, että profeettojen ennustamat tapahtumat täyttyivät tarkalleen: Abrahamin jälkeläisten 400 vuotta Egyptissä, Israelin kansan 40 vuotta erämaassa, Israelin kansan 70 vuotta pakkosiirtolaisuudessa ja Danielin kirjan Israelille ennustamat 70 vuosiviikkoa (1. Moos. 15:13; 4. Moos. 14:34; Jer. 25:11 ja Dan. 9:24). Jumalan aikataulu oli tarkka myös ensimmäisen adventin kohdalla (ks. Mark. 1:15; Gal. 4:4; Room. 5:6.)

Kun Miller tutki profetioita vertaamalla raamatuntekstejä toisiin raamatunteksteihin, hän tuli siihen tulokseen, että jos Jumalalla oli oma jumalallinen aikataulunsa läpi koko Raamatun, hänellä täytyy olla myös tietty aikataulu Herramme toisen tulemisen suhteen.

Lue Dan. 8:14, RK 2012 marg. Minkä asian oli määrä tapahtua 2 300 päivän kuluttua umpeen?

William Miller hyväksyi aikansa yleisen näkemyksen, jonka mukaan pyhäkön puhdistaminen tarkoitti maan puhdistamista tulella. Hän havaitsi yhteyden Danielin kirjan 8. ja 9. luvun välillä. Dan. 8. luvussa enkeliä kehoitettiin selittämään näky Danielille (Dan. 8:16). Luvun loppuun tultaessa ainoa osa, joka näystä jäi selittämättä (ks. Dan. 8:27), koski 2 300:a päivää. Myöhemmin enkeli palasi Danielin luo ja sanoi: " – nyt olen tullut ohjaamaan ymmärrystäsi oikeaan." (Dan. 9:22; ks. myös Dan. 9:23, 25–27.) Nyt enkelin oli siis tarkoitus auttaa Danielia ymmärtämään 2 300:a päivää.

Tiedämme tämän, koska sen jälkeen kun, enkeli oli pyytänyt Danielia kuuntelemaan, jotta tämä ymmärtäisi näyn (Dan. 9:23), hänen ensimmäiset sanansa Danielille olivat: "Seitsemänkymmentä vuosiviikkoa on määrätty kansallesi ja pyhälle kaupungillesi." (Dan. 9:24.) Sana "määrätty" tarkoittaa kirjaimellisesti 'leikattu pois'. 70 vuosiviikkoa eli 490 vuotta on leikattu pois. Leikattu pois mistä? Selvästikin 2 300 päivästä eli Dan. 8. luvun näyn ainoasta osasta, jota Daniel ei ollut ymmärtänyt ja jota enkeli oli tullut nyt selittämään.

Koska 70 vuosiviikon alkuajankohdaksi oli annettu aika, jolloin Jerusalemin entiselleen palauttamista ja rakentamista koskeva "sana lähti liikkeelle" (Dan. 9:25), Miller ymmärsi, että jos hänellä olisi jälleenrakentamiskäskyn päivämäärä tiedossaan, hän saisi selville, mistä 70 vuosiviikkoa alkaisi ja 2 300 päivän profetia avautuisi.

**PISIN
PROFEE-
TALLINEN
AIKAJANA**

**Lue Esra 7:7-13. Milloin annettiin määräys, että Per-
siassa elävät israelilaisvangit saivat vapaasti palata
jälleenrakentamaan temppeliään?**

Määräyksen antoi Persian kuningas Artakserkses vuonna 457 eKr. Se oli viimeinen kolmesta asetuksesta, joiden nojalla juu-
talaiset saivat palata jälleenrakentamaan Jerusalemia ja en-
nallistamaan temppelin jumalanpalvelus. Tämä kolmas ase-
tus oli täydellisin ja merkitsee alkuajankohtaa 2 300 päivän/
vuoden profetialle.

**Lue Dan. 9:25, 26. Milloin tämä profeetallinen ajanjak-
so alkaisi? Mitä tapahtumia jakeet ennustavat?**

Daniel ennusti, että "Jerusalemien entiselleen palauttamista ja
rakentamista koskevan sanan lausumisesta" on Messiaan tu-
loon 69 profeetallista vuosiviikkoa eli 483 profeetallista päi-
vää tai kirjaimellista vuotta. Koska määräys annettiin syksyllä
457 eKr., 483 vuotta ulottuu syksyyn 27 jKr. Sana "Messias"
tarkoittaa 'voideltua'. Kristus kastettiin syksyllä 27 jKr., jolloin
hän sai Hengen voitelun (Ap. t. 10:38). Kasteensa jälkeen Jee-
sus palasi Galileaan "ja julisti Jumalan evankeliumia. Hän sai-
noi: 'Aika on täyttynyt - -.'" (Mark. 1:14, 15.)

Keväällä 31 jKr., viimeisen profeetallisen viikon puolivälis-
sä, 3½ vuotta kasteensa jälkeen, Jeesus ristiinnaulittiin. Uhri-
järjestelmä, joka oli viitannut Jumalan Karitsaan, päättyi Kris-
tuksen uhuriin Golgatalla. Esikuva sai täyttymyksensä todelli-
sessa uhrissa, ja seremoniajärjestelmän uhrin lakkautettiin.

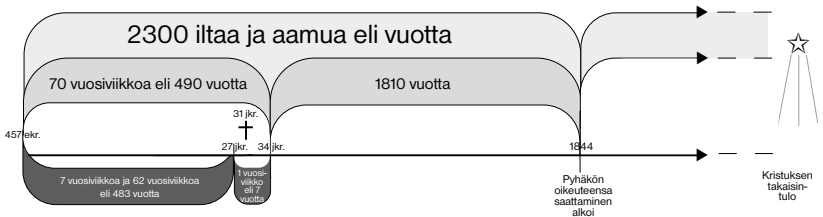
Lue Dan. 9:27. Miten 70 vuosiviikon profetia päättyisi?

Juutalaisille osoitetut 70 vuosiviikkoa eli 490 vuotta päättyi-
vät 34 jKr. siihen, että Sanhedrin, juutalaisten ylin tuomiois-
tuin, hylkäsi evankeliumin (Ap. t. 6:8-7:60).

Jos 2 300 vuodesta vähennetään 490 vuotta, jäljelle jää
1810 vuotta aikaprofetian päättymiseen. Tämä johtaa vuo-
teen 1844. Miller ja varhaiset adventistit uskoivat, että Dan.
8:14 mainittu pyhäkön puhdistaminen tarkoitti maailman
puhdistamista. He olettivat virheellisesti Kristuksen tulevan
puhdistamaan maailman tulella vuonna 1844.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Katso alla olevaa 70:ää vuosiviikkoa ja 2 300:a päivää esittävää kaavakuvaa. Profetia alkaa vuodesta 457 eKr. ja siinä ennustetaan tapahtumia, jotka liittyvät Messiaaseen. Profetialla on siis vankka messiaaseen liittyvä perusta. Tällä vankalla perustuksella oleva aikaprofetia päättyy vuoteen 1844.

”Ensimmäisten opetuslasten tavoin William Miller kumppaneineen ei ymmärtänyt sanomansa täyttä merkitystä. Kirkossa pitkään vallinneet harhakäsitykset estivät heitä löytämästä oikeaa tulkintaa yhdelle keskeiselle profetian kohdalle. Tämän väärinymmärryksen vuoksi he joutuivat kärsimään pettymyksen, vaikka julistivatkin maailmalle Jumalan heille antamaa sanomaa.” (ST2023 223.)

”Kuitenkin Jumala toteutti hyvää tarkoittavan suunnitelmansa salliessaan sen, että varoitus tuomiosta annettiin juuri niin kuin se toteutui. Suuren päivän tullessa Jumala salli ihmisten tulla koetelluiksi tarkkaan määrätellyllä ajalla, jotta hän voisi paljastaa, mitä heidän sydämessään oli. Sanoman tarkoitus oli koetella ja puhdistaa seurakunta. Kuulijat saivat mahdollisuuden nähdä, olivatko he kiintyneet tähän maailmaan vai Kristukseen ja taivaaseen. He tunnustivat rakastavansa Vapahtajaa. Nyt heidän oli todistettava rakkautensa. Olivatko he valmiit kieltämään maalliset unelmansa ja kunnianhimonsa ja iloiten toivottamaan Herra tervetulleeksi takaisin? Sanoman tarkoitus oli auttaa heitä näkemään, mikä heidän todellinen hengellinen tilansa oli, ja se lähetettiin armollisesti herättämään heidät Herran etsimiseen tekemällä parannus ja nöyrytmällä.” (ST2023 224.)

Keskustelunaiheita:

1. Mitä voimme oppia William Millerin kokemuksesta?
2. Miksi Dan. 9:24-27 oikein ymmärtäminen on niin tärkeää sen kannalta, että saamme vahvistuksen Raamatun eheydelle ja Kristuksen jumalallisuudelle?